

Nemčija ponudila Mehiki zvezo.

V Ameriki je veliko pozornost in razburjenje vzbudila objava pisma, s katerim je nemška vlada ponudila Mehiki zvezo proti Zedinjenim državam. Nemčija je namreč dne 19. januarja, torej še pred napovedjo poostrenega podmorskega boja poslala mehiškani vladi posebno pismo, podpisano od državnega tajnika za zunanje zadeve, Zimmermana. V tem pismu ponuja Nemčija Mehiki v slučaju vojne z Zedinjenimi državami zvezo, ji obljublja denarno pomoč in se zavezuje, da bodo v slučaju zmage Mehiki vrnjene nekatere izgubljene pokrajine. To pismo nemške vlade je nemški poslanik v Novemjorku grof Bernstorff pred svojim odhodom po nekem naglem selu odposlal nemškemu konzulu v Mehiki. To stvar pa so zvovali politični skrivni agentje ter so temu možu, ko se je peljal proti Mehiki, v železniškem vozu odvzeli dotične važne listine. Tako je prepis imenovanega nemškega pisma prišel v roke severnoameriške vlade. Sedaj, ko se spor med Ameriko in Nemčijo vedno bolj zapleta, je Wilson dal omenjeno pismo objaviti. V Ameriki je vsled tega nastalo velikansko razburjenje. Nemčiji se očita zahrbtno postopanje in rovarstvo in kaže se na Nemčijo kot največjo nasprotnico ameriških teženj. Nemčija se vtika v ameriske zadeve, kričijo ameriški, za vojsko goreči listi, ki se pri svoji agitaciji opirajo na geslo: Amerika Amerikancem, zoper katero se je Nemčija pregrešila. Tako se je za vojno misel pridobil tudi velik del tistih ljudi, ki so prej bili za mir. Kar se dostaje uspeha, ki ga je Nemčija nameravala doseči s to ponudbo, ni ga dosegla nobenega. Mehika se ji ne mara pridružiti, in Japonska, na katero bi naj bila Mehika po nemškem nasvetu vplivala, je izjavila, da ostane zvesta ob strani četverospornuma in Zedinjenih držav.

Avstrija odgovarja Ameriki.

Avstro-ogrski zunanji minister je poslaniku Zedinjenih držav izročil odgovor naše vlade na ameriško spomenico z dne 18. februarja t. l. Odgovor vsebuje dolgo razpravo o načelih in določilih mednarodnega prava, veljajočega na morju. Anglija, tako v tem odgovoru razpravlja naša vlada, je takoj iz početka vojske začela lomiti meje, katere ji je stavilo mednarodno pravo. Da bi osrednje vlasti odrezala od vsakega dovoza, je vedno bolj množila število tistega blaga, ki ga je prepovedala za uvoz. Nazadnje na tej listini ni nič več manjkalo, kar je potrebno za življenje. Z zaprtjem — blekado — Severnega morja, ki pride tudi za pomorsko trgovino Avstrije v poštev, je bila listina prepovedanega blaga dopoljena in kršitev mednarodnega prava je dosegla svoj vrhunec. Nemčija in Avstrija sta se pomisljale dve leti. Potem sta se odločili da bota Angliji vračali z istim orožjem. Napoved poostrenega podmorskega boja krši le navidezno pravice nepristrancev, v resnici pa je njim v prilog, ker se ta boj vrši za prostost morja. P-čolni, ki krožijo okoli Anglije, napovedujejo narodom, da bo svoboda na morju napočila za vse države. Ali bodo to razumeli nepristranci zlasti velike ljudstvo Zedinjenih držav? Kar se dostaje zahteve severno-ameriške vlade, naj se ladje prej posvarijo, predno se potopijo se avstro-ogrska vlada pridružuje temu načelu človečnosti. Ta posvaritev se ali izvrši, predno se posamezna ladja potopi, ali predno kakšna ladja zapusti pristanišče, ali pa vlada vojskuje se države s posebno spomenico izda posvaritev za vse ladje. Sicer pa avstro-ogrska vlada ne more pritrditi načelu, da je potopitev brez posvaritve le takrat dovoljena, če se ladja ustavlja ali pa skuša zbežati. Trgovske ladje, prevozne in sploh take ladje, ki so v službi vojskuje se države, se smejo potopiti brez posvaritve. Avstro-ogrska vlada se te pravice še ri poslužila, pač pa sovražniki, kakor spri ujejo slučaj potopitve »Elektre«, »Dubrovnik«, »Zagreb« itd. Dokler teče vojska, avstrijske bojne ladje niso potopile niti ene sovražne trgovske ladje brez posvaritve, in sicer vsaj splošne posvaritve. Da se naj vsaka ladja poprej po ebno, posvari, predno se o potopi, to se ne da vselej izvršiti iz vojnih razlogov. Veliko bolj primerno je, da se potniki nepristranskih držav pri svoji vožnji poslužujejo nepristranskih ladij, pa ne sovražnih. Kar se tiče oboroženja trgovskih ladij, je avstro-ogrska vlada mnenja, da taka oborožitev ni utemeljena v mednarodnem pravu. Tega načela se je Avstrija vedno držala ter je nepristrance pravočasno posvarila, naj svojih podanikov ne izročijo oboroženim trgovskim ladjam. Avstrijske bojne ladje so celo dobile povelje, naj v slučaju, če srečajo tudi oborožene trgovske ladje, če je mogoče, najprej izdajo svarilno znamenje in poskrbijo za rešitev potnikov. Da bi bili, kakor zatrjuje ameriško poslanstvo, avstrijski P-čolni brez svarila potopili oborožene angleške parnike »Secondo« in »Welch Prince«, je pomota. Avstrijske bojne ladje se sploh niso udeležile potopitve omenjenih parnikov. Da se še vnaprej zavrnejo vse neutemeljene obdolžitve, se naznani, da avstrijski P-čolni delujejo samo v Adriji in v Sredozemskem morju, vsled česar se ni bati, da bi naše bojne ladje kršile ameriške interese. Avstro-ogrska vlada more torej ugotoviti, da svojih zagotovitev, ki jih je dala v slučaju »Ancone« in ponovila v slučaju »Persie«, z izjavami z dne 10. februarja 1916 in 31. januarja 1917 ni spreminila alj omejila. Njene težnje stremijo za tem, da se človeštvu kmalu zopet vrne mir. Če je pri zasledovanju tega cilja prisiljena k omejitvi nepristranske trgovine, ni njena krivda, marveč njenih sovražnikov, ki hrepenijo po tem, da bi pokončali našo armado.

Italijansko bojišče.

Na Primorskem, Koroskem in Tirolskem se vsi sijo le manjši spopadi. Italijanske priprave za večje napade so dovršene, artilerija v ogromni množini stoji pripravljena, kakor navadno pa nagaja Kadori neugodno vreme. Italijani poročajo, da je njihova artilerija razušila koroški trg Trbiž, zlasti kolo-dvor in velik del železniške proge; to je popolnoma neresnično, ker Italijani niso nič zadeli. Poročila iz Italije z nevoljo naznanjajo, da bo avstrijskim četam proti Italiji poveljeval maršal Konrad pl. Hecendorf, ki je že od nekaj znan kot izrazit nasprotnik Italije.

Tik pred deseto soško bitko.

List »Pesti Naplo« piše: Na ozemlju pri Gorici je spoznati, da zbira sovražnik izvanredno velike množine artilerije. Vsa znamenja kažejo, da je pričetek desete soške bitke samo vprašanje nekaj dni.

Italijani se bojijo maršala Konrada.

Iz Lugana v Švici se poroča, da se Italijani vest o prestavi načelnika avstrijskega generalnega štaba maršala Konrada prvotno sprejeli z zadovoljnim veseljem. Sedaj pa italijanski listi s težko prikritimi bojaznjo pišejo, da je maršal Konrad do o-čea zadati Italijanom pri bodočih bojih odločilen udarec. Lahki smatajo se od nekaj Konrada za svojega odločnega nasprotnika.

Italijanski državni zbor.

V italijanskem državnem zboru, ki je začel zborovati dne 1. marca, se vložili socialisti predlog, da se naj pospešijo mirovna pogajanja. Ministrski predsednik Boselli je raditega zahteval zaupnico, za katero je glasovalo 227 poslancev, proti 31, 60 pa se jih je odstranilo. Tore je približno ena tretjina poslancev za to, da se napravi konec vojne. V italijanski zbornici so se tudi slišale velike pritožbe glede na pomanjkanje živil, premoga, voznih sredstev itd.

Na drugih bojiščih.

Na ruskem in rumunskem bojišču je zopet huda zima. Na neaterih odsekih sneži že več kot teden dni. Kljub temu se opaža na ruski strani živahno gibanje. Ruska armada od Volginje do izliva Donave bo baje kmalu pričela z ofenzivo.

Na macedonskem bojišču so se zadnje dni preteklega tedna razvili manjši, pa precej živahni boji ob reki Strumi, ki pa so te dni zopet ponehali. Sarajeva armada se le s t-zavo oskrbuje z vojnimi gradom.

Ob Ankaru na francoskem bojišču se je Angležem posrečilo pomakniti svoje postojanke za nekaj kilometrov naprej, ker se se Nemci prestopno umaknili, da skrije svoje bojne črte ter za-

vzamejo ugodnejše postojanke. Na vsalemu delu fronte topovski boji in boji zrakoplovcev. Angleži so zopet prevzeli od Francozov del fronte in sicer pri kraju Roye južno od mesta Perone. Angležem se je pridružila ena divizija portugalskih čet Zakaj je zbrala Francija ob francosko švicarski meji do 800.000 mož, bo pokazala bližnja bodočnost.

Kakor smo že zadnjič poročali, so Angleži zasedli v Mezopotamiji Kut-el-Amaro ob reki Tigris in bi radi od juga proti Bagdadu, Rusi so pa zasedli važno perzijsko mesto Hamadan in nameravajo prodirati od severa proti Bagdadu. — Na ostalih turskih bojiščih nobenih važnejših dogodkov.

Rusi zasedli Hamadan.

Iz Teherana se poroča: Rusi so zasedli perzijsko mesto Hamadan.

Hamadan je važno severno-perzijsko mesto, ki leži kakih 225 km vzhodno od turško-perzijske meje. Že meseca julija 1916 so Rusi zasedli Hamadan, toda bili so vrženi nazaj. Za mesto so se vršili razni hudi boji, dokler se Rusom ni posrečilo zopet zasedeti Hamadan.

Razne politične vesti.

V hrvatskem državnem zboru se te dni razpravlja o adresi, ki se pošlje kralju Karlu. Predložilo se je dvojno besedilo te adrese: eno je redložila hrvatsko-srbska koalicija, to je vladna skupina, drugo pa manjšina, ki sestoji iz obeh struj pravaške in iz kmetske stranke. V adresi, ki jo je vložila manjšina, se obžaluje, da ce ar o nastopu vlade ni o tem z lastnoročnim pismom obvestil hrvatskega sabora, kakor se je to zgodilo ogrskemu državnemu zboru. Kakor dokazuje zgodovina, je Hrvatska nastopala vedno kot samostojna, neodvisna država. Obžalovati je torej da nagodba iz leta 1867 daje Nemcem in Madžarom v državi prednost na škodo drugim narodom, zlasti Hrvatom. Nato se z živahnimi potezami slika položaj hrvatskega ljudstva na jugu naše države. Ob jadranski obali se je hrvatsko-slovenski živelj vedno zanemarjal, laska manjšina pa pospeševala. S hrvatskim narodom se tudi mora združiti slovensko ljudstvo, ki je s hrvatskim istega plemena in iste krvi. Zato se morajo Hrvatska, Slavonija, Dalmacija, Istra, Kranjska, Koroška, Štajerska, Bosna in Hercegovina združiti v enotno samostojno, državno telo v okviru avstro-ogrske monarhije pod žezlom Habsburžanov. To bi bil edini izhod iz sedanjega položaja, v katerem se sedaj nahaja ljudstvo. Le s to združitvijo bi moglo ljudstvo izvršiti svoje naloge sredi med evropskimi narodi. — Vse pojav je to, da so se naši bratje Hrvati v hrvatski postavodajni zbornici zavzeli tudi za nas Slovence in se jano povedali, da želijo, da bi se oba bratska naroda tesneje združila pod krono Habsburžanov. To bi tudi bila velika okrepitev naše monarhije na jugu.

O nemškem državnem jeziku piše brnski list »Hlas«: »Zakaj ta zahteva? V armadi je poveljevalni jezik nemški, toda povelja imajo pridžek, da jih morajo moštvo razločati v materinem jeziku. V zbornici so dovoljeni vsi jeziki, in nemščina je samo dobrovoljno pripuščena kot posredovalni jezik. Državni zakonik izhaja v vseh jezikih. Zakaj tedaj zahtevajo nemški državni jezik? Zaradi uradnikov, ki jezika ljudstva, s katerim so v uradni zvezi, ne znajo ali pa nečeje znati. V narodno mešanih državah — in Avstrija je taka — so narodni boji največ jezikovni boji in so v bistvu boji za to, ali mora uradnik znati jezik onih narodov, ki živijo v njegovem uradnem območju in so v zvezi z uradi. Sicer je jezikovno vprašanje nastalo iz politične nestrpnosti, toda narodne in jezikovne boje živijo in oživljajo uradniki, ki stojijo na politično nestrpnem stališču, ne znajo jezika in so polni predsodkov. Pri tem umetno vzbujenem boju igrajo ravno glavno vlogo tisti, ki so dolžni biti v zvezi, svetovati in pomagati pripadnikom vseh narodov. Cesar je pri poslonitvi odgovorjal v vseh jezikih, on naj nam bo vzor.

Glasilo dunajskih Čehov, »Vidensky Dennik«, je obhajal te dni desetletico svojega obstoja. List ima velike zaslug za prebujo in organizacijo dunajskih Čehov. Njegovi izdajatelji in uredniki so prva leta morali hoditi težko pot. Uredniki so bili n-stevilnokrat obsojeni, list je bil zaplenjen v desetih letih 1100krat dve leti so v tiskarni pečatili stroje, »ker se delali prevec ropota«, konsorcij je plačal glob in sedanjih stroškov se ti-

soč kron, a list še ima kljub vsemu danes 26.500 naročnikov.

V nemškem državnem zboru se je dne 1. marca poljski poslanec Seyda med glasnim pritrditvijo ostalih poljskih poslancev pritoževal, da nemška vlada še tudi sedaj v vojnem času ni spremenila svojega postopanja proti poljskemu ljudstvu. Enako se godi tudi katoliški cerkvi v poljskih delih dežele. Vlada da protestantom mnogo prednosti proti katolčanom. To dela pruska vlada, dasiravno so se Poljaki v sedanji vojski pokazali kot zvesti bojevniki za Nemčijo. Dokler se v Nemčiji (in tudi drugod! Dostavek stavca.) ne bo vkoreninila misel, da ima vsak narod pravico do svobodnega in mirnega razvoja, ne bo prišlo do pravega miru.

Tedenske novice.

Današnja številka izide zaradi težav, ki so v tiskarni nastale vsled pomanjkanja plina v Mariboru, samo na 4 straneh. Prihodnja številka izide zopet na 8 straneh.

Genjenim naročnikom, ki še niso obnovili naročnine za leto 1917, naznanjamo, da jim bomo napravili križ na ovitku prihodnje številke.

Visoki obiski. Našega prevz. g. knezoškofa v Mariboru so pretekle dni obiskali: v petek, dne 2. marca, prečast. g. prelat dr. Odilo Frankl, opat oo. benediktincev v St. Pavlu na Koroškem; v nedeljo potem g. c. kr. namestnijski tajnik Viktor pl. Kraft iz Gradca, v ponedeljek, dne 5. marca prečastiti g. dr. Ansgar Hönigmann, provincijal usmiljenih bratov v Gradcu, v sredo, 7. marca, pa tržaškoproski škof mil. g. dr. Andrej Karlin.

Prisrčen klic našega g. knezoškofa do škofljanov v korist ubogim in pomoči potrebnim se pravkar tiska in bo kmalu doposlan č. dušnim pastirjem.

Junaški 87. Povsod je znano junastvo hrabrih 87ih. Kjer stoje naši Slovenskoštajerci, tam je zaman napor sovražnikov — do zadnje kaplje krvi se bojevati in braniti domovino — je geslo naših mož in mladeničev. Dokaz njihovega nepremrkljivega junastva, kakor se je izrazil visok vojaški dostojanstvenik, so obilna odlikovanja. Pri prvih treh bataljonih (za četrtega mi ni znano) je bil dosedaj odlikovanih 2931 mož in sicer 15 z zlato kolajno, 348 s srebrno kolajno I. razreda, med temi 11 že dvakrat, 1151 s srebrno kolajno II. razreda, med temi 65 že dvakrat, 10 celo trikrat, 1216 z bronasto 83 dvakrat, 2 trikrat, 16 s srebrnim zaslužnim križem s krono, 2 s srebrnim zaslužnim križem brez krone, 6 z železnim zaslužnim križem s krono in 6 z železnim križem brez krone. Slava jim! — Anton Persuh, kurat.

Pohvala iz nemških vrst. Jugoslovani nismo razvajeni, kar se dostaja naše pohvale. Zato nas veseli, ko čitamo te dni v listih, da je nemški državni poslanec dr. H. Mataja izjavil o Hrvatih: »Kot zlato v ognju se je zopet pokazala zvestoba Hrvatov. Težko krivico smo delali temu narodu, ki je bil vedno naša zaščita in zanesljiv prijatelj Avstrije; mi pa nismo bili njegovi zaščitniki. Moramo izpoznati koliko se vredni za nas. In ko danes izdno odlečamo da bomo proti svojim sovražnikom čim odpernej, ne smemo pozabiti dolžne hvalečnosti napram svojim prijateljem! To budi zvezda vodnica naše politike na slovanskem jugu.«

Pačenje slovenskih imen. Dobili smo sledeče vprašanje: Učitelj na naši šoli spreminja in potvarja razna slovenska imena v čudne spake; n. pr. Žizek je postal Schischegg, Črček—Tschertschegg, Korazija—Koraschia, Breznik—Wressnigg, Šabeder—Schönwetter itd. Ko je neki oče učitelja opozoril, naj ne pači njegovega imena, ker je tako v krstnih knjigah že od nekdaj zapisano, je odgovoril: Za me ni merodajna nobena knjiga, ampak nemški pravopis. Vprašam: Ali se smeje imena poljubno pačiti? — Odgovor: Nihče nima pravice pačiti ali spreminjati imena, tudi učitelji ne. Iste je pravilne, kakor je zapisano v krstni knjigi. Ako Vam učitelj samolastno spreminja ime, morate najprej učitelja pozvati, da tega ne sme delati, in če ta periv nič ne pomaga, se pritožite na cesarske namestništvo. Čuvajmo naša lepa domaća slovenska imena!

Na bojiščih umirajo, pri nas se zabavajo. V »Mariburgerci« naznanja kremlar Erfurt, da se vsak

večer vrši koncert, ki ga prireja ciganska kapela. — V »Theresienhofu« prireja vsak večer kavarnar Hörman koncerte dunajske damske godbene družbe. — Neki »Laubenwirt« v Novi vasi naznanja v goraj imenovanem listu, da se vsako nedeljo popoldne vrši v njegovi gostilni »zabavni sestanek z godbo«. — V mestnem svetu pa se je dne 28. februarja slišalo obžalovanje, da je v Mariboru veliki pomanjkanje muzike.

Vojaška kazen privezovanja odpravljena. Naš cesar je določil, da je vojaška kazen privezovanja v armadi in vojni mornarici odpravljena. Ta odredba je zopet jasna priča o ljudomilosti našega mladega cesarja.

Vzdrževalnina za svojce v vojaške poklicanih zvišana. Vlada namerava v najkrajšem času zvišati vzdrževalnino poprečno za 20 odstotkov. Meseca januarja t. l. je bilo izplačanih 170.000.000 K vzdrževalnine. Od začetka vojske do meseca februarja 1917 je bilo zavsem izplačane vzdrževalnine čez 3 milijarde K. Če se vzdrževalnina zviša za 20 odstotkov, znaša ta povešek na leto 340 milijonov K.

Za po potresu poškodovane. Občine so dobile od okrajnih glavarstev pozive, naj med občani zbirajo prostovoljne darove za po potresu poškodovano prebivalstvo v Posavju. Ker gre za naše rojake in stanovske tovariše, pozivamo vse naše občine, da se takoj odzovejo naročilu politične oblasti. Poškodovanci v brežjski okolici so v veliki bedi in so podpore nujno potrebni.

Franciškski samostan v Brezicah je tako poškodovan, da se bo moral do tal podreti. Bivanje v njem je prepovedano. Franciškska cerkev je hudo poškodovana, stranska kapela se bo sama porušila. Tudi zvonik bodo morali podreti.

Gospodarske novice.

Oddaja žita, moke, fižola in krompirja. Za osebo se do nove žetve mora pustiti za živež 60 kg žita ali 48 kg moke, krompirja 60 kg, fižola pa 5 kg. Za seme se računa za oral 120 kg zrnja, 800 kg krompirja in 10% fižola od pridelane množine. Za živino se računa za 1 konja 1 kg evsa na 1 dan, za drugo živino pa se mora pustiti eno četrtino ječmena in eno četrtino koruze, kar se je je pridelalo (količina za seme se mora prej odsteti). Konjskega boba se ne bo odvezalo. Prosa ni treba oddajati in se ga tudi ne bo vštelo. Tud zabele in mesa se ne bo popisovalo in ne odvezalo.

Rekviriranje sene omejeno. Vlada je v soboto, dne 3. marca brzojavno obvestila okrajna glavarstva, da je nadaljno rekviriranje sene in slame v alpskih deželah začasno ustavljeno. Pred sklepom uredništva pa smo dobili obvestilo, da se bo rekviriranje sene zopet nadaljevalo, a da se bo baje množila sena, ki se je v posameznih občinah določila za oddajo, znižala. — Glavarstva bodo odslej sama skrbela za izravnavo potrebe sene in slame. — Ako ima n. pr. kak posestnik ali drug živinorejec premalo sene ali slame za svoje živino, naj se obrne do okrajnega glavarstva, katero mu bo preskrbele sene pri posestnikih v bližini, ki imajo kaj odveših zalog.

Zahteve avstrijskih kmetov. Čudno je: Avstrijec in Ogrin istega vladarja, skupne države, avstrijski in ogrski vojak se skupno borita na bojiščih in vendar je, zlasti kar se tiče kmetijskega stanja, precej razlike med obema državnima polovicama. Najvišje cene n. pr. za kmetijske pridelke so v Avstriji in na Ogrskem prav različne. Na Ogrskem so cene za žito za 25% višje kot pri nas. Žvino se istotako na Ogrskem plačuje za 1—2 K pr 1 kg višje kot v totranski državni polovici. Ker so pridelovalni stroški v Avstriji mnogo večji kot na Ogrskem, ni neupravičena zahteva, da se naj za l. 1917 za vse kmetijske pridelke in za živino za celo državo nastavi enake najvišje cene. Naše kmetijske organizacije naj tej zadevi posvečajo svojo pozornost in skrb.

Samotrštvo s svinjami. Vprašanje: Ali bodo res svinje smeli nakupovati samo pooblaščenči živinoprometnega zavoda? — Odgovor: V seji deželne komisije za prodajo živine kjer imajo sedaj mesarji in konsumenti večino, se je sicer sklenilo, da se naj priporoča tako samotrštvo s svinjami. Izvolil se je tudi odsek, ki bo prihodnji seji predlagal ustanovitve predloge. Toda do danes še samotrštvo ni upeljavano. Dobri bi bili protesti, toda naše kmetijske podružnice in občine premalo podpirajo naše posance v takih vprašanjih.

Svinjske kože. Kako je pravzaprav s svinjskimi kozami od doma zaklanih prašičev, ali jih smemo dati ustrojiti za domačo rabo in koliko? — Odgovor: Glasom ministrske naredbe z dne 26. januarja t. l., drž. zak. št. 30, ki ureja promet s svinjskimi kozami, je rečeno v 4 in 5. točki § 2. tole: »Lastniki prašičev, ki jih koljejo za dom ali za porabo v svojem gospodarskem obratu, smejo eno petino pri tem dobljenih kož, najmanj pa pet na leto porabiti za dom ali v svojem gospodarskem obratu, ali jih smejo dati strojarjem proti plačilu v strojenje. — Kože od prašičev, ki se zakoljejo v sili, tudi smejo strojarji prevzeti. — To torej velja sedaj za celo Avstrijo.

Popravek. Ako zahtevajo ljudje pri trgovcih blaga, a ga ne dobijo, ker niso prinesli živil ali ker niso stalni odjemalci, naj naznanijo trgovca sodnji in ne glavarstvu, kakor smo zadnjič poročali. Seveda mora biti dokazano, da ima trgovec z hlevano blago.

Niti moke, niti kart. Vprašanje: Čeravno je dokazano, da sem na svojem hribovskem posestvu premalo pridelal, ne dobivam več krušnih kart. — Odgovor: Naznanite okrajnemu glavarstvu dneve, na katerih niste dobili kart ter mu nanovo dokažite opravičenost do krušnih kart, s tem, da poveste, da ste premalo pridelali.

Kje je kava? Od Sv. Lenarta v Slov. goricah se nam piše: Vprašam, kaj je s kavo? Že tri mesece pri tukajšnjih trgovcih ne dobimo in ne vidi mo nič kave. Ali je oblast za kmetstvo ljudstvo ne da? Ali je sploh več ni? Kako hudo je, ako je bolnik pri hiši, a ni ne trobice kave na razpolago. Čemu so nam karte, ker jih moramo proč vreči. — Odgovor: Povejte Vašemu trgovcu, naj se obrne na prehranjevalni urad mariborskega okrajnega glavarstva, kateri mu bo dal nakaznico za kavo, s katero dobi pri veletržcih vsaj nekaj kave za svoje odjemalce. Ker so nas sovražniki popolnoma ločili od ostalega sveta, so zaloge kave v Avstriji skromne in bo treba s kavo zelo štediti. Mnoge gospodinjice pridajejo pravi kavi penico, ječmen, riž in grozdne peske. Te tvarine je treba tako pražiti, kakor navadno kavo.

Spomladansko obdelovanje zemljišč. Slučno, kakor za lansko leto, je tudi za tekoče leto izšla naredba poljedelskega ministrstva, ki določa, da morajo biti tudi letos spomladi obdelana vsa zemljišča in da je dolžnost lastnikov zemljišč, da ne pustijo v nemar nobenega zemljišča. Izvzeta od te določbe so zemljišča, ki so označena kot stavbišča. Vsako neobdelano zemljišče sme ob elati občina sama, ne da bi imel lastnik dotičnega zemljišča pravico do pridelkov. Novo v tej naredbi je določilo, da okrajne politične oblasti ne bodo dajale v bodoče neobdelana zemljišča proti odškodnini v najem tretjim osebam.

Sadite mnogo rajčnega fižola! Deželna posredovalnica za saditev krompirja in zelenjave priporoča, da bi se letos sadilo posebno mnogo rajčnega fižola. Najboljši gnoj za rajčni fižol je lesni pepel, kateri se naj potrosi v jamo, v katero se sadi fižol.

Cene za fižol so samo na papirju. List »D. A.« poroča: Ali so na višje cene za stročnice samo za kmete? V praškem predmestju Smihov se v občinski prodajalni prodaja 1 kg leče za 2 K 80 v, v konzumnem društvu pa celo za 3 K 25 v. — Prihane enako visoke cene so za podrobno prodajo tudi v naših krajih, dasiravno je na uradnih cenikih označena mnogo nižja cena. Vprašamo: Zakaj to, ko pa žitni komisijonarji plačujejo kmetom za fižol in lečo vendar samo 40 v za 1 kg? Kdo draži? Kdo vtakne v žep tako velik dobiček?

Pazite na ozimnel! V sečih legah se lazi na ozimnem zitu debela sneženo ledena skorja. Ker zemlja ni popolnoma nič zamrzjena, se je bati da bo ozimno žito pod snegom splenilo in zadahnelo. Svetujemo, da se takoj potrosi na sneg pepela ali drobno nasekanega smrečja. Pepel in dračje prej trdi sneg in pripomore ozimni do potrebne ga zraka.

Potovalne učiteljice. Na Češkem bodo letos izobrazili 10 kmetijskih deklet za potovalne učiteljice za mlekarstvo in druge važnejše gospodinjske stroke. Kulturni svet bo poslal teh 10 deklet na svoje stroške v zorne mlekarne v Friedland na Nemškem. Tečaja bosta dva. Prvi bo trajal od 1. maja do 30. julija, drugi od 1. oktobra do 28. februarja. Dekleta bodo potem poučevala od kraja do kraja vzorno mlekarstvo, gojitev zelenjave, svi-